

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED TWICE WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PITCHCOCK AVENUE AND McCREGOR STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпоророване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

БЕЗРОБІТНІ ГОТУЮТЬСЯ ДО БОРОТЬБИ

Ще півроку не позначився таким масовим безробіттям в Канаді, як саме цей рік, що його переживаємо зараз. З усіх усюд надходить жахливі відомості про зростання числа робітничих казарм, яких капітал прогнав від станків праці. Пишуть про те, дописувачі "Укр. Роб. Вістей", як голодують ті маси без хліба й праці; говорять про те, брами фабрик, заводів і офісові бюро, де вистояють тисячі робітників і робітниць, вичікуючи праці.

Що ж спричинило масове безробіття в Канаді? На це питання робітникам відповідати всьляко. Багаті фермери висноують фармерський робітникам, що рік затяжкий, не вродило збіжжя й тому вони примушені одних робітників віддалявати від праці, а иним, що осталися, зменшити заробітну плату. Вугільні майновласники, проганяючи майнерів з праці у підземлі, виправдують, що в них немає ніякого замовлення на вугіль і вони змушені зменшити продукцію вугілля, вкоротити години, а то й діні праці, зрівнати заробітну плату майнерским робітникам. Власники золотих і ніклевих майнів теж говорять своїм робітникам, що ринки збуту на їхні продукти переповнені й видобування сировини перестав бути полатним, і тому саме вони змушені зрівнати заробітну плату робітникам й віддалявати чимало їх від станків праці.

За всіма отими багатіями в один голос заговорили й лісові барони, займаючи робітників на лісові роботи мало що не за саме прохорчування. Й вони теж "висноують" лісовим робітникам, що немає замовлення, усі ринки загалом деревом й лісові роботи стають для них неперспективним, тому й вони мусять обіжжити заробітну плату до мінімуму. На останку заговорили залізничні компанії. У їх виправданні короткостроково збіжжя не вивозять, бо не зародило, сировини теж не доставляють інші компанії, бо нема замовлень. Значиться, й ті компанії є "виправдані", коли масово віддаляють робітників від праці по залізничних дорогах, шатах, генках.

Отак всі вони виправдують себе, віддаляючи одних робітників від праці й зрівнюючи заробітну плату тим, що залишаються надалі в роботі. Одне далеко не ті причини масового безробіття в Канаді, на які вказують робітникам усні власники майнів, лісових землі, залізничних генків й шатів та заводів. Так само не створив безробіття в Канаді отой недорід минулого року, на який так покляються усі власники станків праці.

Про це навпоєно говорять з'ясування зисків усіх компаній саме зараз, коли масове безробіття охопило усю Канаду. Минулий рік приніс середнім залізничній компанії Сінгара так само 10 процент дивидендів, що й попередні роки. Майновласники не тільки що не зменшили своїх зисків, а навпаки, збільшили їх вкрай в добу безробіття. Робкор "У.Р.В." з Тіммис, Онт., подає за статистикою місцевої буржуазної газети "The Rogerson Advance" прихід золотих майнів за 11 місяців 1929 р. Він ринівся понад 30 мільйонів доларів. "Ось як гарну суму здобули майнери для майнерських баронів потім і своєю кров'ю" — лише тіммиский робкор. Дописувач з Венкувер, в Бритни Колумбі, у своїй статті в "Укр. Роб. Вістях" подає, що зараз лісові барони задовольють стоси дерева так само, як і минулими роками, а то й більше та відсилають великі транспортні до європейських країн та Японію.

Значиться, зиски багатіих не тільки що не зменшилися в час безробіття, а значно зросли в деяких галузях індустрії. І в збільшенні зисків, в збільшенні капіталу, не мав сьогорічний недорід ніякого впливу.

Але капітал, вкладаючи на недорід, як причину зростання безробіття в Канаді, хоче замалати справжні причини безробіття, що є захованим в раціоналізації індустрії й приспіненню праці, в так званій спід-ап системі.

Внаслідок удосконалення машини, з її потужністю в продукуванні, йде віддалявання робітників від станків праці, внаслідок чого машинною мусить йти праця робітника, що її обезглуговує. Праця робітника стає шораз більше змашинізованою й це заставляє одного робітника дати стільки робочої сили, що її можуть постачити більше робітників. І в той час, як машина примушує одного робітника працювати за десятки інших, на дворі чекають на працю тисячі безробітних.

І ще одне, а саме у раціоналізації індустрії, в системі прискорення і машинізації праці треба шукати причини безробіття.

Оті причини безробіття не дається інакше усунути, а тільки боротьбою. Треба усунути висік праці, вбити спід-ап систем. Треба вибороти таке право, щоб один робітник не давав більше праці, як тільки ту, що не пошкоджує його здоров'я й життя. А це можна осягнути тільки завзятою, витримаюю боротьбою. По до цієї боротьби вже готуються усі безробітні. По усіх місцевостях Канади, де тільки знаходяться безробітні, вони стають в лави бойової організації безробітних, влаштовують демонстрації по вулицях міста, домагаються повного одержання від муніципальних властей, домагаються зорганізовано праці. У сучасній мент зростання безробіття й загострених відкритих класових боїв не сміє бути в Канаді ні одного безробітного, що не належав би до організації безробітних, яка вже розпочала бойову акцію за забезпеченням безробітних у хліб і працю.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ПІДЙОМ ІТАЛІЙСЬКОГО ПРОЛЕТАРІЯТУ.

Фашистський режим в Італії з його вважати велика буржуазія цього світу за зразковий, переживає тепер, безсумнівно, кризу. Фашистська диктатура укріпилася в Італії на підставі стабілізації італійського капіталізму. Ця стабілізація здійснена, головним чином, активною допомогою північно-американського капіталу, що свідомо допоміг італійському фашизму, тепер явно розхитується. Загальну економічну кризу, що охопила весь капіталістичний світ, гостро відчуває й Італія. Італійський капіталізм, до певної міри, й повинен був виявитися напівстихлим, бо італійська промисловість, за винятком текстильної, працює на сировину, яку треба довозити. Італійська буржуазія, очевидно, сподівалася, що фашистський режим забезпечить їй можливість зберегти рівень прибутків коштом зниження заробітної плати до голодного мінімуму. Але фашистський терор виявився неспроможним спинити революційне піднесення італійського пролетаріату, і ми спостерігаємо в країні "класового фашизму" наслідки загострення класової боротьби. Італійську науку могла б урахувати буржуазія цієї країни, де економічна криза, що наблизилася, викликає фашизацію внутрішньої політики. Але, звичайно, вона цього не зробить. Класова боротьба розгортається тепер за умов, що робітник неминучим й максимумним розвитком "Ліери" орган антифашистської концентрації, що виходить в Парижі, повідомляє побілично антифашистських виступів робітників ряду великих підприємств міланської металевий промисловості. У зв'язку з надзвичайно загостреною економічною кризою міланських підприємств, не обмежуючися проведенням останнім часом зменшення заробітної плати до зєбрацького рівня, приступили до масових звільнень робітників, зокрема в великих металевих заводах. У зв'язку з поверненням до Муссоліні підприємств наповнили на потреби державних замовлень, щоб завдати тяжити підприємствам і вимагати прислати військово в зв'язку з можливістю робітничих заворушень. Проведені звільнень серед робітничих мас, що навіть представники фашистських "профспілок" були змушені в демологічних цілях виставити вимогу прийняти назад частину звільнених. Переговори підприємств з фашистськими корпоративними привели лише до дальших звільнень революційно настроєних груп робітників. Одночасно, на роботу прийшли й фашистів, що мали будити втрачені страйколомів і прожураторів. Серед звільнених є багато старих робітників, що пропрацювали десятки років і що мають великі сім'ї. Прийом на роботу фашистів переповнив міру терпіння робітників, що зібралася біля заводських воріт, організуючи акції мовчання та б'ючи всіх фашистів, що попадали під руку робітничого заводу "Міані" відомийся розійти навіть під впливом кавалерійського загону фашистської міліції, який рознівав їх лише після кількох пострілів. Число виступів в Парижі, повідомляє побілично невідоме, такі самі поодинокі сталися в кількох інших заводах.

ІМПЕРІАЛІСТСЬКІ ПЛЯНИ ПРОВАЛИЛИСЯ.

Підписання 22 грудня в Хабаровську угоди між Радянським та Мукденським урядами завершило ліквідацію радянсько-китайського конфлікту. Хабаровський протокол повністю повністю становить, що було на Китайсько-Східній залізничі перед конфліктом. Поповнюється цілком чинність Пекінської та Мукденської угод 1924 року. Китайська угода зобов'язалася негайно звільнити радянських громадян, заарештованих у зв'язку з конфліктом, а радянський уряд у свою чергу згодився звільнити затриманих, у відповідь на китайський репресії, китайських громадян.

Ще до підписання протоколу голову правління Китайсько-Східної Залізничі, активною організатором конфлікту, було знято. Після цього, радянський уряд згодився висунути замість товаришів Емшанова та Ейсмонта інші кандидатури на посади управителя залізничі та його помічника. На управителя залізничі призначено тов. Рудого. Радянський уряд залізничі за собою право призначити т.т. Емшанова та Ейсмонта на інші посади на тій самій залізничі. Крім того, за Хабаровським протоколом, мукденський уряд зобов'язався ліквідувати, організувати ним, білогвардійські банди.

Всі ці умови ліквідації конфлікту запропонував в основному радянський уряд ще на початку виникнення конфлікту. Таким чином, не зважаючи на всі провокації ді китайських мілітаристів, не зважаючи на ітриги імперіалістичних груп, що підтримували їх, анти-радянська авантюра закінчилася цілковитою капітуляцією перед непохитно-твердою політикою уряду СРСР.

Усі світова преса визнає значиння цієї політичної перемоги Радянського Союзу. Значиння цієї перемоги тим більше, що антирадянська авантюра на Далекому Сході була, безсумнівно, зв'язана із загальним планом антирадянської політики імперіалістичних держав. За даного часу є більше, ніж досить даних, щоб уважати за доведене існування довгої ітриги ворогів СРСР у зв'язку з радянсько-китайським конфліктом. Насамперед, безсумнівно, що, приваючи дві імперіалістичні держави арагли безпосередньо використати радянсько-китайський конфлікт. Це З'ясує Держави й Франція. Північно-американський капітал підтримує й Франція. Північно-американський капітал підтримує й Франція. Північно-американський капітал підтримує й Франція.

радянсько-китайських взаємин, голова міністерства закордонних справ З'ясує Держав Стімсон і заявив тепер, що він бачим то цілком задовольний з мирного розв'язання радянсько-східного конфлікту, але організований ним дипломатичний похід проти СРСР все ж ще не припинився. Найскрашою подією цього дипломатичного походу є спроба французького посла в Мускві вручити тов. Литвінову ноту румунського уряду про приєднання його до американської декларації.

З'ясує Держави спробували були поставити уряд СРСР перед дипломатичною мобілізацією імперіалістичних держав та їх клієнтів. І змушені були відступити під тиском нових та зворотних усміхками цього світу, бо дипломатично не поражає північно-американського капіталу, що зник повсюди зустрічати доглядливу шалобовність, була видовищем, не позбавленим приємності, навіть для великих численних код європейської буржуазії, це кажуть вже за трудних цілового світу та його колоніальних країн. Так само повкляливо змушений був відступити й французький уряд, поспішивши зайняти, що московський інцидент не торкається французького посла, бо він чинив не як представник Франції, а лише як посередник.

ХИТКА ПОЛІТИКА МЕКДОНАЛДА ЩОДО СРСР.

Місяць грудень ознаменувався ще одною великою подією міжнародного значиння. Радянський представник т. Соколовський уручив у Лондоні свої грамоти, а англійський посол Сэр Оуї вручив свої грамоти в Москві. Таким чином формально поновлено дипломатичні взаємини між СРСР та Англією. Погодились вручення вірних грамот в Москві і в Лондоні відбувся обмін нотами з приводу так званого "питання про пропаганду", обмін, наперед визначений лондонським протоколом, підписаним тов. Довгалевським та Гендерсоном жовтні.

Подальший розвиток англо-радянських взаємин значною мірою залежитиме від перебігу переговорів у спірних між обома державами питаннях, переговорів, що мають тепер, як розпочатися. В свою чергу, перебіг цих переговорів визначатиметься внутрішнім становищем Англії. Це цілком ясно і попередніх переговорів про поновлення нормальних дипломатичних взаємин.

Всі виникли трудності, аж до зриву переговорів в їх першій стадії були спричинені натиском на уряд МекДоналда з боку англійського банківського капіталу, та його готовності шукати таких позицій, що тою чиною мірою задовольняти б вимоги Ситі. Можна чекати, що і в дальшому МекДоналд уряд викручуватиметься між центром з правого боку та гнітом робітничих мас, що вимагають нормалізації взаємин з СРСР.

МекДоналд уряд має підтримку в промисловому капіталі, що й позначилось на результататах голосування з приводу резолюції консерватів у радянському питанні. Таким чином, політика уряду МекДоналда в наступних англо-радянських переговорах на сьогодні є вельми хиткою.

Л. Величко.

КРИВАВИЙ ПРОТЕСТ ПОЛІТВ'ЯЗНІВ В ДУБНІ.

В перших днях грудня в тюрмі в Дубні вибух "бути" десяти політв'язнів, членів КПЗУ, заарештованих за "протидержавну агітацію" в селі Малинське. В'язні на протязі трьох днів передали голодовий страйк і свідали революційні пісні. В'язнич сторожа важко побила кількох в'язнів.

ПІД ГАСЛОМ НЕЗАЛЕЖНОСТІ.

Індія — основа колоніальної могутності британської імперії. Індія — перлина британської корони. Індія — країна звідки вивозять сировину і куди збувають товариші лішки. Індія — джерело великих багатств, що добуваються нещадним висиском трудящих. Цілком природно, що Англія так боляче реагує на всякі прагнення трудящих Індії здобути собі незалежність. Переходячи від загроз до дрібних поступків, англійська влада ввесь час маневрує між ріжними політичними групами Індії, щоб за всяку ціну зберегти свою зверхність.

Індійська буржуазія час до часу виває намагати на згоду з англійським імперіалізмом, дістаючи в обмін певні обічки і матеріальні вигоди. Все залежить від того, які цілі строї панують серед широких мас трудящих. Коли резолюція ціна хвилі на підйомі, — тоді тубільна буржуазія неспроста ревно до Англії, коли масовий рух замирає — буржуазія ватакки охоче йде на згоду.

Національний індійський конгрес, що оце відбувся в місті Лагори, став ніби на революційний шлях. Буржуазний провід на чолі з відомим національним діячем Ганді поставив вимогу цілковитого відокремлення від Англії і в резолюції заявив, що домагатиметься здійснення національних ідеалів.

Смішно було б принискати, що Англія добровільно зречеться своїх прав в Індії. Отже незалежність треба здобути, за неї сад боротись. Як же ставити це питання буржуазній національній конгресу? Незалежність можна здобути тільки в нещадній і догріборній боротьбі з своїми імперіалістичними опікунами не може а не хоче. Скінувши зброю англійського імперіалізму мовлять тільки в наслідок соціальної революції. Чим швидше ця істинна дійде до свідомості широких мас, то краще буде для справи визволення Індії.

М. Ф. Ко.

СТАН ОБЛОГИ НА БУКОВИНІ ІСНУЄ ДАЛІ.

В половині грудня минулого року румунська сигуранца арештувала 5 молодих робітників і одну робітницю в Чернівцях, нібито за розпалювання комуністичних відозів на передачу Калічанки. Арештовані робітники є в роках від 17 до 27. Ім'єня арештованих є: Валерій, Штерфельд, Раєн, Калі, Вайсєрбергер і вчитель Готтліп. Іх переслали в поліцейській дирекції при допомозі озвірялого мучени, якими знає користуватися румунська сигуранца на заарештованих робітниках. Канчуками, зап'ятками і кулаками вибивано з'ясування від жертв сигурантських погромників.

Після отакого "переслухання" відставлено заарештованих до карного суду. Боярський суд на підставі ганебною й жорстокою закону Мирнису зарядив розправу і така зараз, не даючи змоги навіть оборонцям заарештованих перерозглянути акти обвинувачення, щоб підготувитися до процесу. Отой закон Мирнису є призначений тільки в час стаянню облоги й на підставі його каравуть за будь-що не менше 5, а то й на десятки років. Нашо-націоналісти Ману і соціял-радикали Пистієри втримали не стан облоги в тій частині Буковини, де саме замешкує українське населення. По коли в Чернівцях немає стаянню облоги, то на передмістті Калічанки, що є заселена українським робітництвом, став облоги триває далі й на основі отого стаянню зарядив боярський суд дорозову розправу нагло над заарештованими робітниками.

Оборонці оскаржених зажадали відкриття розправи на три дні, щоб вони мали змогу переглянути акта обжалювання й приготувитися до процесу. Так само зажадали вони звільнення заарештованих за кавією аж до дня розправи. Та суд відкинув внесені оборони. Обжалюванням суду і, безперечно, засуд румунського сигурантського суду, користуючися станом облоги, запроторити на довгі роки тюремних мурих молодих робітників.

Значити треба, що уряд Ману, який організує сигурантські погроми на працюючих Румунії й Буковини, ротицає це в тісному союзі з українськими націоналістами, царністськими патентованими патронтами Кракалів, Залозецьких, Когутів, Андришуків і соціал-демократичних Пистієри. За короткий час свого панування ота царністична аргая пострівала сотки робітників і селян у Вала Жюлуй, Тімішори, Букарешті, Кишиневі та Чернівцях, вибила їх за те, що вони домагалися кращих умовин життя, підвищення заробітної плати й скорочення годин праці. За той час оти боярські наймачи викидали часовини й друкарні робітничо-селянської преси, винарештовували їх редакторів й запроторюючи в тюрми найкращих бойовиків працюючого фронту. У здляюванні революційного, визвольного руху працюючих мас в Румунії царністське правительство Ману багато ференишило бувшу владу боярських демократів Братіану. Здається, що шодні це уряд не пустив стільки робітничо-селянської крові, що саме цілономанські царністи.

Та побіда Маніїв, є побідою до якого часу. Пролетаріят Румунії, придрушений і визискуваний буржуазними кровопийцями, вже прозирає й недалекий той час, коли він підніме свою мозицїстську руку і криваво розправиться з боярщиною та їхніми царністськими наймитами.

М. Шинка.

Монреал, Кве.